Lietas Nr. C33390913
Lietas arhīva Nr. CA-0812-15/31

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 29.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Veita,
tiesneses: M.Zelmene, S.Vamža,
ar tiesas sēžu sekretāru M.Malojlo
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS "SEB banka" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 13.oktobra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 13.oktobra spriedumu apmierināta AS "SEB banka" (turpmāk arī prasītāja) prasība pret /pers. B/ (turpmāk arī atbildētāja). No /pers. B/ par labu AS "SEB banka" piedzīts pamatparāda 2 241,95 EUR, procenti 189,13 EUR, līgumsods 28,60 EUR un tiesas izdevumi 337,87 EUR, kopā 2 797,55 EUR. AS "SEB banka" noteiktas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ sešus procentus gadā no neatmaksātās pamatparāda summas.

Tiesa spriedumā konstatējusi turpmāk norādīto.

Starp prasītāju un atbildētāju 2011.gada 3.novembrī noslēgts kredīta līgums, ar kuru prasītāja izsniegusi atbildētājai aizdevumu 1 667,61 latus.

Ar kredīta līguma 1.1.punktu atbildētāja apņēmusies atmaksāt naudas aizdevumu saskaņā ar kredīta līguma noteikumiem.

Saskaņā ar kredīta līguma 3. un 12.punktu par aizdevuma lietošanu jāmaksā aizdevuma procenti – 21 % gadā, kas tiek aprēķināti no faktiski izsniegtā un neatmaksātā aizdevuma, piemērojot līguma pamatnoteikumos norādīto procentu likmi.

Saskaņā ar līguma 6. un 15.3.punktu par maksājumu termiņa kavējumu noteikts līgumsods – 60 % gadā no nokavētā maksājuma summas par katru nokavēto dienu.

Atbildētāja uzņemtās saistības nav apstrīdējusi, lietā nav strīda par to, ka atbildētāja aizdevumu saņēmusi.

Aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņš līguma 5.4.punktā noteikts 2016.gada 3.novembris.

Kredīta līguma 17.2.3.punkts noteic, ka bankai ir tiesības bez iepriekšējas aizņēmēja brīdināšanas vienpusēji atkāpties no līguma, pārceļot aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņu, ja aizņēmējs ilgāk par 60 kalendārām dienām nokavējis kādu ar līgumu noteikto aizdevuma maksājuma termiņu.

Ar 2012.gada 3.oktobra paziņojumu prasītāja atkāpusies no kredīta līguma un pieprasījusi atmaksāt visu aizdevumu un ar to saistītos maksājumus līdz 2012.gada 13.oktobrim.

Atkāpšanās no līguma pamatota ar to, ka ilgāk par 60 kalendārajām dienām kavēti līgumā noteiktie maksājumi.

Saskaņā ar prasībā norādīto maksājumu kavējums iestājies no 2012.gada 20.marta, ko apliecina prasībai pievienotais parāda aprēķins, šo apstākli nav noliegusi arī atbildētāja.

Atsaucoties uz Civillikuma 1589.pantu, tiesa atzinusi, ka saskaņā ar kredīta līgumu prasītājai ir tiesības vienpusēji atkāpties no kredīta līguma, pārceļot aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņu, ja aizņēmējs ilgāk par 60 kalendārām dienām nokavējis kādu ar kredīta līgumu noteikto aizdevuma maksājumu termiņu.

Tā kā atbildētāja savas saistības nav pildījusi atbilstoši pielīgtajai kārtībai, ko pierāda prasītājas iesniegtais parāda aprēķins, prasītāja, ievērojot kredīta līguma 17.2.3.punktu, nosūtījusi atbildētājai paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no līguma, sakarā ar ko atbildētājai ir pienākums veikt pilnīgu norēķinu ar prasītāju pirms nolīgtā termiņa, un atbildētājas parāds vienpusējās atkāpšanās brīdī – 2012.gada 3.oktobrī, sastāv no pamatparāda 1 575,65 latiem, procentiem par kredīta lietošanu 132,92 latiem, līgumsoda 28,27 latiem.

Atbildētāja faktiski nav apstrīdējusi, ka kavējusi kredīta līgumā noteikto maksājumu samaksas termiņu ilgāk par 60 dienām. To ievērojot, banka pamatoti izmantojusi kredīta līgumā paredzētās tiesības vienpusēji atkāpties no līguma un kredīta līgums pamatoti izbeigts pirms termiņa. Kredīta līgumā noteikto maksājumu samaksas kavējums ilgāk par 60 dienām ir būtisks līguma pārkāpums arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1]panta izpratnē.

Ar atkāpšanos no līguma pušu tiesības un pienākumi mainās - aizņēmējam tiek anulēti viņam labvēlīgi aizdevuma atmaksāšanas noteikumi un viņam atlikusī aizdevuma summa jāatmaksā nekavējoši. Ar kreditora atkāpšanos no līguma notiek paātrināta norēķināšanās par atlikušo parādu un vairs nepastāv līgumisks pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par līgumiskajiem procentiem un līgumsodu.

Ievērojot minēto, tiesa atzinusi, ka prasītājai ir pamatotas tiesības lūgt piedzīt no atbildētājas neatmaksāto pamatparādu, līgumiskos procentus un līgumsodu, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim.

Šādu atzinumu tiesa pamatojusi arī ar Civillikuma 1587. un 1943.pantu un secinājusi, ka atbildētāja pareizi norādījusi, ka starp pusēm noslēgtais kredīta līgums ir pakļauts patērētāju tiesību tiesiskajam regulējumam, jo līguma subjekts - atbildētāja, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē ir atzīstama par patērētāju - fizisku personu, kas iegādājas pakalpojumu nolūkam, kurš nav saistīts ar tās saimniecisko vai profesionālo darbību, taču atbildētājas iebildumi neatbrīvo viņu no pielīgto saistību izpildes.

Tiesa citējusi Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta astotās daļas noteikumus un norādījusi, ka, atbildētājas ieskatā, kredīta līguma noteikumi nav apspriesti, ir netaisnīgi, ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu.

Ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektajā daļā (līguma noteikums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja tas sastādīts iepriekš un līdz ar to patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā noteikuma saturu; īpaši tas attiecas uz iepriekš sagatavotiem tipveida līgumiem) noteikto un judikatūrā pausto viedokli (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 7.marta spriedumu lietā Nr.C30519003 SKA-59), tiesa atzinusi, ka līguma noteikumus atzīt par netaisnīgiem tikai tā iemesla dēļ, ka tie nav apspriesti, nav pamata, jo, atbilstoši minētā likuma panta trešās daļas jēgai un saturam, lai neapspriestu līguma noteikumu atzītu par netaisnīgu un spēkā neesošu, papildus ir jākonstatē tā atbilstība kādai no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.pantā iekļautajām netaisnīguma pazīmēm.

No lietas materiāliem arī neizriet, ka atbildētājai pie līguma slēgšanas būtu liegtas tiesības ietekmēt līguma noslēgšanu un tā noteikumus. Atbildētāja nav iesniegusi tādus pierādījumus, kas liecinātu, ka viņa būtu izteikusi bankai jebkādus iebildumus vai priekšlikumus attiecībā par līguma noteikumu saturu, bet pēdējā tos būtu atteikusies ņemt vērā.

Vēl vairāk, iebildumi par līguma noteikumiem atbildētājai radušies tikai pēc prasības celšanas, proti, iebildumi par netaisnīgiem līguma noteikumiem atbildētājai radušies tikai pēc tam, kad viņai radušās problēmas ar pielīgto saistību izpildi.

Tiesa norādījusi, ka kredīta līgums noslēgts pēc atbildētājas brīvas gribas. Uzņemoties saistības, atbildētājai nebija šķēršļu iepazīties ar visiem kredīta līguma noteikumiem, izvērtēt un apspriest tos. Kredīta ņemšana nav personas pienākums, bet tiesības un, slēdzot šādu darījumu, tieši kredīta ņēmējam ir pienākums izvērtēt savas iespējas atdot naudu tādā apmērā un termiņā, kādu paredz līguma noteikumi.

Konstatējot, ka saskaņā ar atbildētājas norādīto līguma nosacījumi par procentu un līgumsoda apmēru neatbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, ir netaisnīgi, procenti un līgumsods ir nesamērīgi lieli, neproporcionāli un rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās pušu tiesībās un pienākumos par sliktu atbildētājai, tiesa atzinusi, ka atbildētāja nav motivējusi, kāpēc pielīgtie procenti par aizdevuma lietošanas atvēlējumu 189,13 EUR apmērā un līgumsods 28,60 EUR apmērā uzskatāmi par nesamērīgi lieliem, neproporcionāliem un nav pamatojusi, kā tieši procentu likme un līgumsods rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās pušu tiesībās un pienākumos par sliktu atbildētājai.

Tiesa izteiktos iebildumus atzinusi par deklaratīviem un nepamatotiem, jo saskaņā ar Civillikuma 1753., 1756.pantu atbildētājai ir pienākums maksāt pielīgtos procentus par aizdevuma lietošanu, ko prasītāja aprēķinājusi saskaņā ar pielīgto procentu likmi.

Procenti par aizdevuma izmantošanu uzskaitīti par faktisko aizdevuma izmantošanas laiku līdz līguma vienpusējai izbeigšanai no prasītājas puses, prasības summas aprēķina pareizība nav apstrīdēta un arī tiesai nav pamata to apšaubīt.

Tāpat tiesa atzinusi, ka, piemērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likumu, jāņem vērā aizdevuma līguma būtība un raksturs. Tas ir reāllīgums, kas tiek noslēgts vienai pusei dodot kapitālu un otrai pusei piekrītot atmaksāt to ar procentiem par kapitāla lietošanu noteiktā termiņā.

Līgumsodu par maksājumu kavējumu prasītāja aprēķinājusi 20,10 latu (28,60 EUR) apmērā. Prasījums par līgumsoda piedziņa atbilst Civillikuma 1716., 1717., 1720.pantam. Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija, un sodam ir jābūt samērīgam. Konkrētajā gadījumā līgumsods ir samērīgs, salīdzinot to ar pamatparāda summas apmēru.

Izvērtējot līgumsoda atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, tiesa ņēmusi vērā šī likuma 6.panta trešās daļas 4.punktu, saskaņā ar kuru par netaisnīgu līguma noteikumu atzīstams līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgu līguma noteikumu uzskatāms noteikums, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi.

Līgumsoda iekļaušana līgumā atbilst gan Civillikumam, gan Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, un tā esamība līgumā pati par sevi nav netaisnīgs līguma noteikums, jo atbildības piemērošana ir saprātīga un taisnīga reakcija pret pārkāpumu. Taisnības un saprātīguma kategorijas nav samērojamas ar nesamērību, tāpēc Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktā noteiktais netaisnīgums, kas pretēji labticīguma prasībām un rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētajam, var izpausties vienīgi līgumsoda lielumā.

Tā kā līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija, sodam ir jābūt samērīgam. Aprēķinot līgumsodu un prasot tā piedziņu 20,10 latu (28,60 EUR) apmērā, tiesas ieskatā, samērīguma princips ir ievērots.

Citējot Civillikuma 1843.pantu *(2013.gada 20.jūnija likuma redakcijā, kas stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī), tiesa atzinusi, ka a*tbildētājas atsaukšanās uz to nav pamatota, jo saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Tāpat tiesa norādījusi, ka maksājumus saistību izpildei banka ieskaitījusi saskaņā ar pušu pielīgto.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu tiesa secinājusi, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi: valsts nodeva 333,17 EUR (234,15 lati) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR (3,30 lati), nosakot atbildētājai desmit dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}pantam.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegusi atbildētāja /pers. B/, lūdzot Rīgas rajona tiesas 2014.gada 13.oktobra spriedumu atcelt un izskatīt lietu pēc būtības.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti sprieduma nepareizībai.

Atbildētājas ieskatā, virkne kredīta līguma noteikumu ir netaisnīgi, un viņa lūgusi tos atzīt par spēkā neesošiem, taču pirmās instances tiesa savā spriedumā nav pievērsusi uzmanību atbildētājas argumentiem par spēkā neesošiem līguma noteikumiem.

Tiesa nav izvērtējusi, ka atbildētāja saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteikumiem tiesiskajās attiecībās ar prasītāju, kas izriet no kredīta līguma, ir uzskatāma par patērētāju, līdz ar to tiesa nav pareizi piemērojusi šī likuma 6.panta trešās daļas 8.punktā noteikto, kas pamato, ka kredīta līguma 17.2.3.punkta ir netaisnīgs un atzīstams par spēkā nesošu.

Kredīta līguma teksts bijis sastādīts iepriekš, pirms atbildētāja to parakstījusi, tāpēc viņa nav varējusi padziļināti iepazīties un piedāvāt viņu apmierinošas izmaiņas. Šajā gadījumā tiesa nav ņēmusi vērā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piekto un septīto daļu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja – atbildētāja /pers. B/ vai viņas pārstāvis uz apelācijas instances tiesas sēdi nav ieradušies, lai gan no lietas materiāliem redzams, ka viņiem par tiesas sēdes laiku un vietu ir pienācīgi paziņots.

Tādējādi, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā noteiktos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, tiesu kolēģija atzīst, ka saskaņā ar šī likuma 156.panta pirmo daļu un 428.panta otro daļu lieta izskatāma atbildētājas un viņas pārstāvja prombūtnē.

Prasītājas AS "SEB banka" pilnvarotais pārstāvis /pers. F/ apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina un uzturēja prasību. Norādīja, ka pirmās instances tiesa atbildētājas argumentus ir izvērtējusi un spriedums ir pamatots.

M o t ī v u d a ļ a

Noklausījusies prasītājas pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē un novērtējusi tos kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu: (..) ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, kā arī objektīvi un vispusīgi novērtējusi iesniegtos pierādījumus.

Tādējādi atzīstams, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un tā kā nav pamata pārvērtēt

pirmās instances tiesas secinājumus, tad, atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem, Civillietu tiesu kolēģija, pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, tajā norādītos apsvērumus neatkārto.

Apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus par kredīta līguma noteikumu atzīšanu par netaisnīgiem un par atbildētājas patērētāja statusu tiesiskajās attiecībās ar prasītāju pirmās instances tiesa savā spriedumā ir novērtējusi, līdz ar ko apelācijas instances tiesa, pievienojoties pirmās instances sprieduma motivācijai, atkārtoti tiem savu novērtējumu nesniedz.

Pretēji apelācijas sūdzībā izteiktajam viedoklim, pirmās instances tiesa spriedumā (skat. sprieduma motīvu daļu, 3.lpp.) ir apstiprinājusi atbildētājas patērētāja statusu tiesiskajās attiecībās ar prasītāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē un arī novērtējuši šo faktu saistībā ar atbildētājas norādēm par netaisnīgiem līguma noteikumiem.

Kā to pamatoti atzinusi jau pirmās instances tiesa kredīta līguma 17.2.3.punkta noteikumi, kuros paredzētas prasītājas tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, kā arī noteiktas saistību neizpildes sekas, tostarp, tiesības pārcelt aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņu, nevar tikt atzīti par pretējiem labticīguma prasībām, jo šie noteikumi paredz prasītājas tiesības vienpusēji atkāpties no līguma gadījumā, ja aizņēmējs, atbildētāja lietā, nepilda savas ar līgumu pielīgtās saistības ilgāk par 60 dienām, kas ir uzskatāms par būtisku līguma noteikumu pārkāpumu. Uz šādu būtiska pārkāpuma izpratni tieši norādīts arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1]pantā.

Konkrētajā gadījumā nav strīda, ka atbildētāja, nav veikusi līgumā noteiktos maksājumus un tādējādi ir pieļāvusi būtisku līguma noteikumu pārkāpumu, līdz ar ko tiesu kolēģija atzīst, ka prasītājas atteikšanās turpināt līgumsaistības un piemērot atbildētājai labvēlīgākus aizdevuma atmaksas nosacījumus, ļaujot veikt aizdevuma summas un lietojuma procentu samaksu pa daļām ilgstošā laika periodā, nav vērtējamas kā nesamērīgas un labticīguma principam neatbilstošas.

Ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektajā daļā noteikto un judikatūrā pausto viedokli (*sk. Augstākās Tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 7.marta spriedumu lietā Nr.C30519003 SKA-59*), Civillietu tiesu kolēģija analogi pirmās instances tiesai atzīst, ka pušu noslēgtā līguma noteikumus ir pamats uzskatīt par savstarpēji neapspriestiem, taču atzīt tos par netaisnīgiem tikai šī iemesla dēļ nav pamata, jo, atbilstoši minētā likuma panta trešās daļas jēgai un saturam: lai neapspriestu līguma noteikumu atzītu par netaisnīgu un spēkā neesošu, papildus ir jākonstatē tā atbilstība kādai no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.pantā iekļautajām netaisnīguma pazīmēm.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmo daļu ražotājs, pārdevējs vai pakalpojumu sniedzējs nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

Minētā tiesību norma attiecas uz neapspriestiem tipveida līguma noteikumiem, pie tam ar nosacījumu, ka līgumā ietvertie noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, kas noteikts Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrajā daļā.

Tiesu kolēģija atzīst, ka šāda pretruna konkrētajā gadījumā nav konstatējama.

No lietas materiāliem neizriet, ka atbildētājai pie kredīta līguma slēgšanas būtu liegtas tiesības ietekmēt līguma noslēgšanu un to noteikumus. Atbildētāja nav iesniegusi tādus pierādījumus, kas liecinātu, ka viņa būtu izteikusi atbildētājai jebkādus iebildumus vai priekšlikumus attiecībā par līgumu noteikumu saturu, bet pēdējā tos būtu atteikusies ņemt vērā.

Turklāt, kā izriet no prasītājas pārstāvja paskaidrojumiem apelācijas instances tiesas sēdē, strīdus kredīta līgums noslēgts, faktiski refinansējot atbildētājas parādu pēc cita kredīta līguma, līdz ar ko tiesu kolēģijai ir pamats uzskatīt, ka prasītājai bija pietiekama izpratne gan par kredīta līguma noteikumiem un gan tajos noteiktajiem pienākumiem un tiesībām.

Ievērojot iepriekš norādīto un pirmās instances tiesas spriedumā konstatētos faktus un to juridisko novērtējumu, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītājas prasība ir apmierināma, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājai pamatparādu 2 241,95 EUR, procentus par aizdevuma lietošanu par laiku no 2011.gada 3.oktobra līdz 2012.gada 3.oktobrim 189,13 EUR un līgumsodu par laiku no 2011.gada 21.novembra līdz 2012.gada 3.oktobrim 28,60 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam un ievērojot prasītājas lūgumu, pēdējai nosakāmas tiesības par laiku no šī sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas sešus procentus gadā no pamatparāda summas (2 241,95 EUR), bet nepārsniedzot tās apmēru.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir vispusīgi un objektīvi pārbaudījusi lietā iesniegtos pierādījumus, juridiski pareizi novērtējusi lietas faktiskos apstākļus un pamatoti taisījusi spriedumu par prasības apmierināšanu. Apelācijas sūdzībā norādītie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami pēdējās samaksātie tiesas izdevumi, proti, valsts nodeva par prasību atbilstoši šī likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktam 333,17 EUR (lietas 5.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR (lietas 6.lapa), kopā 337,87 EUR (333,17 + 4,70 = 337,87).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta jēgai un būtībai, no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi, proti, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu.

Kā izriet no lietas materiāliem (lietas 2.lapa), Tiesu informācijas sistēmas pavēstu uzziņas un atbilstoši pasta iestāžu noteiktajiem tarifiem, kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi pirmās un apelācijas instances tiesā šajā lietā ir 15,19 EUR.

Tā kā prasītāja pie prasības pieteikuma iesniegšanas samaksājusi šos izdevumus 4,70 EUR apmērā (lietas 6.lapa), nesamaksātā izdevumu daļa, kas piedzenama no atbildētājas valsts ienākumos, ir 10,49 EUR (15,19 – 4,70 = 10,49).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.[1] un 432.pantu Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a:

apmierināt AS "SEB banka" prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS "SEB banka", reģistrācijas Nr.40003151743, pamatparādu 2 241,95 EUR, procentus par aizdevuma lietošanu par laiku no 2011.gada 3.oktobra līdz 2012.gada 3.oktobrim 189,13 EUR, līgumsodu par laiku no 2011.gada 21.novembra līdz 2012.gada 3.oktobrim 28,60 EUR un tiesas izdevumus 337,87 EUR, bet pavisam kopā piedzīt 2 797,55 EUR (divi tūkstoši septiņi simti deviņdesmit septiņi *euro*, 55 centus), nosakot, ka piedzītās naudas summas samaksa veicama AS "SEB banka" kontā Nr.LV79UNLA0091000904403.

Noteikt AS "SEB banka" tiesības par laiku no šī sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ sešus procentus gadā no parāda pamatsummas (2 241,95 EUR), bet nepārsniedzot tās apmēru.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,49 EUR (desmit *euro*, 49 centus), nosakot, ka maksājuma dokuments par šo izdevumu samaksu valsts ienākumos tiem paredzētajā kontā sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Veita

Tiesnese M.Zelmene

Tiesnese S.Vamža